

Posudek na bakalářskou práci:

Magdaléna Hladová, Formování politického systému Palestinské samosprávy: podoba a vývoj autonomních struktur od jejich vzniku do nástupu hnutí Hamás.

Autorka si v úvodu vytkla jako cíl své práce analýzu vývoje a povahy palestinského politického systému. Z metodologického hlediska jde o deskriptivně-analytickou formu studia proměn tohoto systému. Hned úvodem je třeba říci, že jde o práci výjimečně fundovanou a v českém prostředí ojedinělou. Zahrnuje poměrně dlouhý časový úsek, ale svým zaměřením na určité klíčové momenty vývoje si zachovává přehlednost a srozumitelnost. Práce začíná v roce 1993, kdy se Izrael a OOP vzájemně dohodly na politickém uznání a začátku mírového procesu. Vznikla Deklarace principů dočasné samosprávy, která se začala naplňovat na jaře 1994. Byly postupně uzavírány další dohody o mírovém vyrovnávání se. V roce 2000 pak ovšem přišlo jednání v Camp Davidu o konečném stavu, konečném uspořádání po dokončení mírového procesu. Tady došlo k roztržce, která vedla na palestinské straně k začátku druhé intifády, tzv. Al-Aksá. Předností práce je ovšem analýza ideologického a mocenského rozvrstvení palestinské strany, které mělo a má trvalý vliv na politické dění. Autorka analyzuje palestinský politický systém od jeho vzniku a správně akcentuje roli Jásira Arafata, který z něho systematicky dělal autoritativní a nedemokratický prezidentský systém. Za nečinného přihlížení západních představitelů. S tím také souviselo obrovské zneužívání finanční pomoci Západu na budování palestinské samosprávy. V roce 2003 nakonec ovšem došlo k jistým reformám systému, které ho přiblížily k polo-prezidentskému modelu. Autorka podrobněji analyzuje palestinský Základní zákon, ústavu budoucího státu. Velmi podnětné jsou její analýzy režimu jako autoritářského klientelismu, v němž v podstatě vládne chaos a není v něm možné prosadit vládu práva. Soupeření jednotlivých zájmových skupin přerůstalo a přerůstá v násilné konflikty, které neumožňují zavádění řádu do politického života palestinské samosprávy. Autorka správně stav jako zhroucená státnost, v němž téměř naprosto převládá snaha řešit všechny konflikty násilím. Od šesté kapitoly se práce věnuje nástupu hnutí Hamás, což je fáze vývoje, kterou autorka charakterizuje jako postup od sekulárního autoritářství k vládě islamistů. Hamás nepředstavuje z hlediska budování palestinské státnosti žádnou alternativu a možnost vývoje, naopak, od jeho vítězství ve volbách spíše nastal úplný kolaps samosprávy. Přes všechny dohody o společné vládě se stoupenci prezidenta Abbáse je velmi pravděpodobné, že konfrontace na vnější a vnitřní straně budou i

nadále pokračovat. Budování státu se nedaří a ani není vidět způsob, jak dosáhnout nějakých výsledků.

Práce Magdaleny Hladové je, jak jsem již uvedl, výjimečná, doporučuji ji nejen k obhajobě, ale navrhuji i její hodnocení výborně s pochvalou.

Doc.dr.Rudolf Kučera

65.6.2007